

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 7015200865
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015200865.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana (sudca spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenička a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): ENERGOCOM, s.r.o., Ľanová 9, 040 01 Košice, IČO: 36 173 479, právne zastúpený Sýkora - advokátska kancelária, za ktorú koná konateľ JUDr. Matej Sýkora, Zoborská 13, 040 01 Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/211102/2015/5309 zo dňa 25.05.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/88/2015-82 zo dňa 13.06.2018, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100303/211102/2015/5309 zo dňa 25.05.2015, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9801402/5/203093/2015/Kreš zo dňa 27. 01. 2015.

2. Daňový úrad Košice rozhodnutím č. 9801402/5/203093/2015/Kreš zo dňa 27. 01. 2015 vyrubil žalobcovi podľa § 68 ods. 5 a ods. 6 Daňového poriadku rozdiel v sume 215.830,78 eur na dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie august 2013, na základe vykonanej daňovej kontroly u žalobcu za zdaňovacie obdobie august 2013. Správca dane na základe zistení skonštatoval, že tovar nakúpený nemeckej spoločnosti Risen Energy GmbH nebol prepravený do tuzemska, ale zo Slovinska do Rumunska, daňový subjekt ENERGOCOM s.r.o. ho nadobudol a ďalej dodal v Rumunsku pod IČ DPH SK2020050835, preto z tohto dôvodu je miesto nadobudnutia tovaru z iného členského štátu v

tuzemsku, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, aj napriek tomu, že tovar v skutočnosti nebol prepravený do tuzemska. Daňový subjekt má povinnosť platiť daň pri nadobudnutí, ale nemá právo na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože tovar nepredal v tuzemsku - s miestom dodania v tuzemsku, nepoužil tovar, z ktorého si uplatnil odpočítanie dane na dodávky tovarov ako platiteľ v tuzemsku.

3. Správca dane ďalej zistil, že daňový subjekt ENERGOCOM, s.r.o. v zdaňovacom období august 2013 deklaroval dodanie tovaru s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov na základe faktúry č. 13VF108001 zo dňa 17.08.2013 na sumu 1 108 122,75 €. Faktúra bola vystavená pre poľskú spoločnosť QUESTA GROUP Sp. z o.o., Nowogrodzka 31, Warszawa, IČ DPH PL7010379217 za dodanie polykryštalických solárnych modulov. Správca dane kontrolou zistil, že predmetný tovar daňový subjekt nadobudol a ďalej dodal v Rumunsku, miesto dodania pri dodaní tovaru pre spoločnosť QLTESTA GROUP Sp. z o.o. je v Rumunsku, nie v tuzemsku. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je prepravený z tuzemska do iného členského štátu. V danom prípade táto podmienka nebola splnená, preto správca dane skonštatoval, že dodanie tovaru pre spoločnosť QUESTA GROUP Sp. z o.o. nebolo dodaním oslobodeným od dane.

4. Krajský súd mal z protokolu z daňovej kontroly vykonanej za zdaňovacie obdobie august 2013 u daňového subjektu č. 9801402/5/5404353/2014/Kreš zo dňa 11. 12. 2014 preukázané, že v podanom daňovom priznaní na DPH za uvedené obdobie uvádzal žalobca nadobudnutie tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 zák. č. 222/2004 Z. z. v sume 1.089.203,90 eur, daň z nadobudnutia tovaru podľa § 20 zák. č. 222/2004 Z. z. v riadku 8 daňového priznania. Kontrolou bolo zistené, že okrem nadobudnutia tovaru solárnych polykryštalických modulov na základe faktúr od nemeckej spoločnosti Risen Energy GmbH Nürnberg na základe faktúr a dobropisov, ako boli špecifikované v napadnutom rozhodnutí žalovaného, je v uvedenej sume nadobudnutia tovaru zahrnutá aj suma 10.050 eur za dodanie prepravných služieb dodanie tovaru uskutočňuje. Slovenská spoločnosť - žalobca nebola registrovaná pre daň v Rumunsku, v štáte nadobudnutia tovaru, tovar si objednala pod slovenským identifikačným číslom DPH, preto bola povinná uplatniť tzv. samozdanenie v tuzemsku, pretože podľa § 17 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z. z., ak nadobúdateľ tovaru objedná tovar pod identifikačným číslom pre daň, ktoré mu pridelí členský štát iný ako je členský štát, v ktorom sa skončí odoslanie alebo preprava tovaru, za miesto nadobudnutia tovaru z iného členského štátu sa považuje členský štát, ktorý nadobúdateľovi pridelil identifikačné číslo pre daň, ak nadobúdateľ nepreukáže, že toto nadobudnutie bolo predmetom dane v členskom štáte, v ktorom sa skončilo odoslanie alebo preprava tovaru. Vychádzajúc z uvedeného žalobca má povinnosť zdaníť nadobudnutie tovaru z iného členského štátu v tuzemsku, pretože nepreukázal zdanenie nadobudnutia v Rumunsku, ale nemá nárok na odpočítanie dane, pretože tovar nebol reálne dovezený do tuzemska a následne tento tovar nebol predaný v tuzemsku, ale v Rumunsku. Z obsahu protokolu zároveň vyplýva, že skutočnosti, týkajúce sa predmetného zdaniteľného obchodu boli zisťované aj cestou medzinárodnej výmeny informácií v spoločnostiach INTEREUROPA D.D. Koper, Slovinsko, Risen Energy GmbH Nürnberg a QUESTA GROUP Sp z o. o. Warszawa. Zistenia u týchto spoločností potvrdzujú, že tovar nakúpený od nemeckej spoločnosti nebol prepravený do tuzemska, ale zo Slovinska do Rumunska, daňový subjekt ho nadobudol a ďalej dodal v Rumunsku, preto z toho dôvodu je miestom nadobudnutia tovaru z iného členského štátu v tuzemsku podľa § 17 ods. 2 zákona o DPH aj napriek skutočnosti, že tovar nebol prepravený do tuzemska. Daňový subjekt má povinnosť platiť daň pri nadobudnutí, ale nemá právo na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. c) zák. č. 222/2004 Z. z., pretože tovar nepredal v tuzemsku - s miestom dodania v tuzemsku, nepoužil tovar, z ktorého si uplatnil odpočítanie dane na dodávky tovarov ako platiteľ v tuzemsku.

5. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ zastúpený advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti podľa § 447 SSP z dôvodu hrozby vzniku vážnej ujmy v dôsledku právnych následkov napadnutého rozhodnutia. Napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný, nedostatočne odôvodnený a arbitrárny. Sťažovateľovi z odôvodnenia nebolo zrejmé, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov krajský súd spravoval, ako vyhodnotil vykonané dôkazy

jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. Mal za to, že krajský súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými právne relevantnými dôvodmi ani špecifickými námietkami sťažovateľa.

6. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že dodanie tovaru sťažovateľovi nemeckou spoločnosťou nepredstavovalo pohyblivú dodávku tovaru, pri ktorej malo dôjsť k dodaniu tovaru v Rumunsku. Toto nevyplývalo ani z prepravných dokladov CMR, pri ktorých absentuje riadna identifikácia sťažovateľa, jeho podpis, alebo podpis osoby oprávnenej konať v jeho mene a z predložených dokladov nie je možné zistiť, kto prepravu vykonal. Preprava tovaru nebola predmetom žiadneho rokovania medzi nemeckou spoločnosťou a sťažovateľom, a teda dodanie sa malo uskutočniť priamo v Slovinsku, bez akejkoľvek prepravy na územie iného členského štátu Európskej únie.

7. Sťažovateľ k informáciám získaným v rámci medzinárodnej výmeny informácií uviedol, že tieto nepreukazujú rozpor s jeho tvrdeniami v podanej žalobe. Trval na tom, že na základe vyslovenej požiadavky spoločnosti QUESTA GROUP SP, z.o.o., prepravu medzi členskými štátmi sťažovateľ iba zahrnul do ceny tovaru pre túto spoločnosť, ale ju sám nedojednávával ani neobjednával. Samotná nakládka a vykládka bola v kompetencii spoločnosti QUESTA GROUP SP, z.o.o.

8. Sťažovateľ ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/1/2011 a mal za to, že krajský súd na neho nepripustne preniesol ťarchu nedostatkov nezavinených sťažovateľom. Zastával názor, že bez pochybností preukázal oprávnenosť uplatneného nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2013, uniesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku a riadne preukázal splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z. z.

9. Sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podal dňa 13.09.2018 vyjadrenie k svojej kasačnej sťažnosti s tým, že uvedeným postupom v žiadnom prípade nedošlo z jeho strany k akémukoľvek pochybeniu a porušeniu jeho zákonných povinností, zvoleným postupom nezískal žiadny majetkový prospech, ale práve naopak je neúmerne finančne zaťažovaný znášaním ďalších nákladov v priebehu tohto a súvisiacich konaní a obmedzovaný vo svojej ďalšej podnikateľskej činnosti.

10. K podanej kasačnej sťažnosti sa dňa 19.12.2018 vyjadril žalovaný a navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že trvá na svojom stanovisku k podanej žalobe č. 1609394/2015 zo dňa 29.10.2015. Námietky sťažovateľa v podanej žalobe a kasačnej sťažnosti považoval za neopodstatnené. Žalovaný napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny, rovnako ako postup žalovaného a správcu dane. K návrhu o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sa vyjadril s tým, že v zmysle § 446 ods. 2 písm. a/ SSP má kasačná sťažnosť odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe alebo žalobe proti inému zásahu, ak žalovaným orgánom verejnej správy je správca dane alebo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu alebo opatreniu správcu dane.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

12. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že dodanie tovaru medzi Risen Energy GmbH a ENERGOCOM, s.r.o. nie je pohyblivou dodávkou tovaru spojenou s prepravou, ale nepohyblivou (vôľovou) dodávkou tovaru. Krajský súd okrem tejto skutočnosti správne vec vyhodnotil.

13. Relevantnú časť odôvodnenia krajského súdu kasačný súd uvádza v tomto rozhodnutí a naň

odkazuje. V konaní bolo nesporné, že tovar nadobudol sťažovateľ v Slovinsku u svojho dodávateľa ako nepohyblivú dodávku. Reálne tovar v rámci tohto dodania neprekročil hranicu SR a preto v zmysle § 11 zákona o DPH nejde o nadobudnutie tovaru v tuzemsku spojené s odpočítaním dane. Následne tento tovar nemohol byť sťažovateľom intrakomunitárne vyvezený s oslobodením podľa § 43 zákona o DPH. Transakcia nevykazuje žiadne znaky daňového podvodu, alebo zneužitia práva, ale ide o systémovú chybu daňového subjektu pri zdaňovaní, keď nepohyblivé nadobudnutie tovaru v inom členskom štáte EU (Slovinsku) vyhodnotil ako tuzemské nadobudnutie tovaru. Nepohyblivá dodávka tovaru je vo svojej podstate vôľové odovzdanie a nadobudnutie tovaru tzv. traditio longa manu.

14. Podľa § 11 ods. 1 prvá veta zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom k 31.08.2013 na účely tohto zákona sa nadobudnutím tovaru v tuzemsku z iného členského štátu rozumie nadobudnutie práva nakladať ako vlastník s hnutelným hmotným majetkom odoslaným alebo prepraveným nadobúdateľovi dodávateľom alebo nadobúdateľom alebo na ich účet do tuzemska z iného členského štátu.

15. Kasačný súd na základe uvedeného prípadu zovšeobecňuje záver, že nepohyblivé (vôľové) nadobudnutie tovaru tuzemským daňovým subjektom v inom členskom štáte EU (lat. traditio longa manu, angl. delivery by long haul) nemožno považovať za nadobudnutie tovaru v tuzemsku v zmysle § 11 zákona č. 222/2004 Z. z., pretože pojmovým znakom nadobudnutia tovaru v tuzemsku je jeho reálne premiestnenie do tuzemska.

16. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.